

องค์ประกอบของการคุกคามทางเพศในชุมชนเสื้อใหญ่อุทิศกรุงเทพมหานคร

Factors of Sexual Harassment in SueaYaiUthit Bangkok

ชลธิชา ทิพย์ประทุม¹ และประสพชัย พสุนนท์²

ChontichaTippratum¹ and Prasopchai Pasunon²

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ค้นหาองค์ประกอบของการคุกคามทางเพศในชุมชนเสื้อใหญ่อุทิศโดยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ 2) ศึกษาระดับการคุกคามทางเพศในชุมชนเสื้อใหญ่อุทิศ และ 3) เปรียบเทียบระดับการคุกคามทางเพศในชุมชนเสื้อใหญ่อุทิศ จำแนกตามลักษณะส่วนบุคคล กลุ่มตัวอย่างได้แก่ ประชาชนในชุมชนเสื้อใหญ่อุทิศ จำนวน 300 คน โดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แบบสอบถามที่มีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาและมีความเชื่อมั่น 0.93 การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบที การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวและการเปรียบเทียบเชิงซ้อนด้วยวิธี LSD

ผลการวิจัยพบว่า 1) การคุกคามทางเพศประกอบด้วย 8 องค์ประกอบ โดยแต่ละองค์ประกอบสามารถอธิบายความแปรปรวนของตัวแปรทั้งหมด ได้ร้อยละ 75.08 จากตัวแปร 33 ตัว ที่มีค่าถ่วงน้ำหนักองค์ประกอบอยู่ระหว่าง 0.50 – 0.88 2) ประชาชนในชุมชนเสื้อใหญ่อุทิศถูกคุกคามทางเพศอยู่ในระดับปานกลางโดยถูกคุกคามทางกายภาพมากที่สุด ร้อยละมากที่สุด รองลงมาคือ ทางวาจา การแสดงท่าทางลามก แสดงพฤติกรรมลามก การถามถึงความสัมพันธ์ทางเพศ การฉวยโอกาส การสนทนาเรื่องเพศ และกายภาพ ตามลำดับและ 3) ประชาชนที่มีเพศ อายุ อาชีพ ช่วงเวลาในการทำงาน การศึกษา รายได้ และจำนวนสมาชิกในที่อยู่อาศัยแตกต่างกันถูกคุกคามทางเพศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: การวิเคราะห์องค์ประกอบ การคุกคามทางเพศ ชุมชนเสื้อใหญ่อุทิศ

¹สาขาวิชาการจัดการ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม

²สาขาวิชาการจัดการธุรกิจทั่วไป คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร

Abstract

This research aimed to study 1) The factors of this phenomena were intensively studied 2) The levels of sexual harassment and 3) Compare the sexual harassment based on the individual factors. The samples were 300 people randomly selected from the community. By simple random sampling. The research instrument was questionnaire with the reliability of 0.93. The collected data were statistically analyzed by variety of techniques; exploratory factor analysis, frequency, percentage, means, standard deviation, t-test, one-way analysis of variance and multiple comparison by LSD method.

The study found that 1) the levels of sexual harassment were affected by 8 factors and can explain all the variance of 75.08% from 33 studied variables. Factors loading are between 0.50 to 0.88. 2) The levels of sexual harassment in SuedYaiUthit Community was at average level. First of all, body's critical, followed by verbal, motion pornography, lewd behavior, asked about sexual, opportunism, conversation about sexuality and physical and 3) The study also demonstrated that the samples have differ in gender, age, occupation period of work, education, income and members in family was statistically different in level of sexual harassment at 0.05 level of significance.

Keyword: Factor Analysis, Sexual Harassment, SuedYaiUthit Community

บทนำ

การคุกคามทางเพศ (Sexual Harassment) เป็นปัญหาที่เกิดจากการกระทำทางวาจาและร่างกาย โดยผู้ที่ตกเป็นเหยื่ออาจเป็นได้ทั้งเพศหญิงและเพศชาย (U.S. Equal Employment Opportunity Commission. Online. 2014) ซึ่งคำว่า การคุกคามทางเพศนั้นถูกนำมาใช้ครั้งแรกในสหรัฐอเมริกา เมื่อปี 1970 และกลายมาเป็นปัญหาลูกกลามไปทั่วโลก (International Labour Office. Online. 2014) โดยการรับรู้จะขึ้นอยู่ กับเพศ บริบทในขณะนั้น และปัจจัยอื่นๆ (Herrera, Carmen & Francisca, 2014)

จากการวิจัย พบว่า เบลารุส และรัสเซีย มีผู้หญิงถูกคุกคามทางเพศ 12.6% และ 60% ตามลำดับ นอกจากนี้ผู้หญิง 1 ใน 3 ของสหรัฐอเมริกา เป็นผู้ที่มีประสบการณ์การถูกคุกคามทางเพศ (Stop Violence Against Woman: A Project of the Advocates for Human Right, 2014) นอกจากนี้ผู้หญิงที่ถูกคุกคามทางเพศมากที่สุดคือ คนที่ต้องพึ่งพาผู้อื่นเรื่องการเงินอาจเป็นโสเภณีหรือหย่าร้างและเป็นผู้ย้ายถิ่น ส่วนผู้ชายคือ ชายหนุ่มที่รักร่วมเพศ และชนกลุ่มน้อยทางเชื้อชาติหรือเผ่าพันธุ์ (International Labour Office, 2014)

สำหรับในประเทศไทย การคุกคามทางเพศ นับเป็นปัญหาสำคัญ เนื่องจากสื่อต่างๆ ได้มีการเผยแพร่ ออกมาให้เห็นอุทรากรรมมากกว่าสมัยก่อน เช่น การคุกคามทางเพศเด็กหญิงวัย 13 ปี ขณะเดินทาง โดยรถไฟ ทั้งๆ ที่ประเทศไทยได้มีการประกาศ เจตนารมณ์ยุติความรุนแรงต่อผู้หญิงและเด็กและ กำหนดให้วันที่ 8 มีนาคมของทุกปีเป็นวันสตรีสากล และพัฒนายุทธศาสตร์ขจัดความรุนแรงต่อผู้หญิงและเด็กในทุกรูปแบบไปแล้วเมื่อปี 2556 (กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของ มนุษย์, 2556)

ชุมชนสื่อใหญ่อุทิศ เป็นชุมชนหนึ่งที่ นับเป็นแหล่งเสื่อมโทรมที่ถูกยกให้สถานที่เปลี่ยว

ของกรุงเทพมหานครที่เกิดคดีบ่อยครั้ง เนื่องจาก เต็มไปด้วยปัญหาหลายประการ รวมถึงปัญหา การคุกคามทางเพศด้วย(มูลนิธิเด็กก่อนในสลัม, 2558) จึงเห็นได้ว่าชุมชนดังกล่าวต้องเผชิญกับ ปัญหาทางสังคมมากมายที่ควรได้รับการแก้ไข อย่างจริงจัง เพื่อให้เยาวชนสามารถอยู่รอดได้ตาม แนวนโยบายการพัฒนาตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติฉบับที่ 10 ที่มุ่งเน้นคนเป็น ศูนย์กลางในการพัฒนา (ศิริพัฒน์ คุณวุฒิฤทธิ์ธรม และสุธี ประศาสน์เศรษฐ, 2556)

การจัดปัญหาดังกล่าวจึงต้องรู้และเข้าใจ ในองค์ประกอบของการคุกคามทางเพศก่อน เพราะจะเป็นแนวทางในการแก้ปัญหาที่ถูกต้อง แต่ในปัจจุบัน ยังไม่เป็นที่ทราบกันอย่างแน่ชัดว่าการคุกคามทางเพศ มีองค์ประกอบที่สำคัญอะไรบ้าง ประกอบกับการวิจัย ที่เกี่ยวข้องยังมีจำนวนน้อย

ดังนั้น ผู้วิจัยในฐานะบุคลากรมหาวิทยาลัย ราชภัฏจันทรเกษม ซึ่งมีชุมชนดังกล่าวเป็นพื้นที่ เป้าหมายในการพัฒนาจึงได้ศึกษาองค์ประกอบ ของการคุกคามทางเพศเพื่อเป็นแนวทางในการป้องกัน ปัญหา ตลอดจนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจะได้รับข้อมูลที่ แท้จริง เพื่อประโยชน์ในการกำหนดนโยบาย ต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อค้นหาองค์ประกอบของการคุกคามทางเพศในชุมชนสื่อใหญ่อุทิศโดยการวิเคราะห์ องค์ประกอบเชิงสำรวจ
2. เพื่อศึกษาระดับการคุกคามทางเพศ ในชุมชนสื่อใหญ่อุทิศ
3. เพื่อเปรียบเทียบระดับการคุกคามทางเพศ ในชุมชนสื่อใหญ่อุทิศ จำแนกตามลักษณะส่วนบุคคล

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ประชาชนในชุมชนเสื้อใหญ่อุทิศ ปี พ.ศ.2557 จำนวน 1,200 คน (เกตุ โยธี. สัมภาษณ์, 2557)

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ประชาชนในชุมชนเสื้อใหญ่อุทิศ จำนวน 300 คน ซึ่งได้มาด้วยวิธีการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง ของยามาเน่ (Yamane, 1973) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% และกลุ่มตัวอย่างแบบง่ายเพื่อให้ได้กลุ่มตัวอย่างเพื่อเป็นตัวแทนของประชากรทั้งหมด

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

1. ตัวแปรต้น คือ ลักษณะส่วนบุคคลของประชาชนในชุมชนเสื้อใหญ่อุทิศ
2. ตัวแปรตาม คือ องค์ประกอบการคุกคามทางเพศในชุมชนเสื้อใหญ่อุทิศ

สมมติฐานของการวิจัย

1. ตัวแปรที่นำมาศึกษาสามารถวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจของการคุกคามทางเพศได้
2. ประชาชนที่มีลักษณะส่วนบุคคลแตกต่างกันมีระดับการคุกคามทางเพศต่างกัน

วิธีดำเนินการวิจัย

เครื่องมือการวิจัย

งานวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ ซึ่งใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือ โดยพัฒนาจากแนวคิดของออร์พินท์ สพิชิตชัย (2542) เฟอร์เลย์ (Farley, 1982) องค์การแรงงานระหว่างประเทศ (International Labour Office, 2014) และคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนเพื่อโอกาสในการทำงานของสหรัฐอเมริกา (U.S. Equal Employment Opportunity Commission, 2014) ทั้งนี้เนื่องจากในประเทศไทยยังไม่มี การสร้างองค์ประกอบเรื่องการคุกคามทางเพศอย่างชัดเจน ผู้วิจัยจึงได้ประยุกต์แนวคิดต่างๆ ให้เข้าบริบทของประเทศ

ไทยมากที่สุด ได้ข้อคำถามทั้งสิ้น 33 ข้อ และตรวจสอบคุณภาพดังนี้

1. หาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาโดยผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน และหาความสอดคล้อง (Index of Consistency: IOC) โดยทุกข้อมีค่า IOC มากกว่า 0.80
2. ดำเนินการตรวจสอบความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยการนำไปทดลอง (try out) กับประชาชนในชุมชนเสื้อใหญ่อุทิศจำนวน 30 คนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจริง และนำมาหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แอลฟาของครอนบาร์ค (Cronbach's Alpha coefficient) ได้เท่ากับ 0.93

การรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง 300 คน ระหว่างวันที่ 3-14 พฤศจิกายน 2557 และได้แบบสอบถามที่สมบูรณ์กลับมาจำนวน 300ฉบับ ร้อยละ 100

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจทดสอบค่าสหสัมพันธ์แตกต่างจากศูนย์หรือไม่ด้วยค่า Bartlett's test of Sphericity และค่าดัชนี Kaiser-Meyer-Olkin measure of sampling adequacy: KMO มีค่าเข้าใกล้หนึ่งและสัถยองค์ประกอบด้วยการวิเคราะห์องค์ประกอบหลัก (Principal Components Analysis) โดยการตัดสินจำนวนองค์ประกอบใช้เกณฑ์ค่าไอเกน (Eigen Value) มากกว่า 1 ร้อยละของความแปรปรวนสะสม 60 ขึ้นไป หากการตีความองค์ประกอบไม่ชัดเจน ผู้วิจัยเลือกใช้วิธีการหมุนแกนองค์ประกอบแบบตั้งฉากแบบวารีแม็กซ์ (Varimax Rotation)
2. วิเคราะห์ลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยใช้ค่าความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage)
3. วิเคราะห์ระดับการคุกคามทางเพศโดยใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

(Standard Deviation) แล้วแปลผลตามแนวคิดของเบสท์ (Best. 1970: 190) ดังนี้

4.50 – 5.00 หมายถึง ถูกคุกคามมากที่สุด
3.50 – 4.49 หมายถึง ถูกคุกคามมาก
2.50 – 3.49 หมายถึง ถูกคุกคามปานกลาง
1.50 – 2.49 หมายถึง ถูกคุกคามน้อย
1.00 – 1.49 หมายถึง ถูกคุกคามน้อยที่สุด

4. เปรียบเทียบระดับการถูกคุกคามทางเพศตามลักษณะส่วนบุคคลโดยใช้การทดสอบที (t-test) กับเพศ และช่วงเวลาในการทำงาน และใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way ANOVA) กับอายุ อาชีพ การศึกษา รายได้และจำนวนสมาชิกในที่อยู่อาศัย หากพบความแตกต่างจะเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparison) และค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธี LSD

ผลการวิจัย

ตารางที่ 1 ค่าไอเกนและร้อยละความแปรผันของวิธี PCA และการหมุนแกนองค์ประกอบแบบวิธีวาริแม็กซ์

Component	Extraction Sums of Squared Loadings			Rotation Sums of Squared Loadings		
	Eigen value	% of Variance	Cumulative %	Eigen value	% of Variance	Cumulative %
1	11.93	36.14	36.14	5.22	15.83	15.83
2	2.69	8.15	44.29	4.75	14.38	30.21
3	2.31	7.00	51.29	3.68	11.16	41.36
4	2.14	6.50	57.78	3.20	9.69	51.05
5	1.80	5.45	63.24	2.64	8.01	59.06
6	1.52	4.62	67.85	1.94	5.88	64.95
7	1.33	4.03	71.89	1.86	5.63	70.58
8	1.05	3.19	75.08	1.49	4.50	75.08

การวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งเป็น 4 ส่วน ได้แก่

1. ผลวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ

1.1 ผลการวิเคราะห์ความเหมาะสม

จากค่า Sig. ของ Bartlett's test of Sphericity เท่ากับ 0.00 นั่นคือตัวแปรต่างๆ มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงสามารถนำไปใช้วิเคราะห์ได้สอดคล้องกับค่าดัชนี KMO เท่ากับ 0.71 แสดงว่าตัวแปรมีความเหมาะสมที่จะนำมาวิเคราะห์องค์ประกอบ

1.2 ผลการสกัดองค์ประกอบ

ด้วยวิธีการวิเคราะห์องค์ประกอบหลัก พบค่าความร่วมกัน (Communality) ของตัวแปรแต่ละตัวที่ใช้ในการวิเคราะห์ทั้งหมดจำนวน 33 ตัวมีค่าถ่วงน้ำหนักองค์ประกอบ (Factor Loading) อยู่ระหว่าง 0.59-0.89 ซึ่งสามารถเข้าอยู่ในองค์ประกอบใดองค์ประกอบหนึ่งได้

1.3 ผลการหมุนแกนองค์ประกอบ

แบบมุมฉาก (Orthogonal Rotation) ด้วยวิธีวาริแม็กซ์ (Varimax) ดังตารางที่ 1

1.4 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบ พบว่าตัวแปรทั้งหมดจำนวน 33 ตัว จัดกลุ่มเข้าองค์ประกอบ (Component) ได้ 8 องค์ประกอบ ที่มีค่าไอเกนมากกว่า 1 ซึ่งอธิบายความแปรปรวนได้ร้อยละ

75.08 โดยตัวแปรที่มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ (Factor Loading) ตั้งแต่ 0.50 ถึง 0.88 จึงสามารถจัดเข้าได้ครบทั้ง 33 ตัว โดยมีค่าดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์และจัดโครงสร้างองค์ประกอบ

องค์ประกอบ	1	2	3	4	5	6	7	8
แสดงท่าทางข้อที่ 3	.84	.23		.19				
การแสดงท่าทางข้อที่ 2	.82	.21	.12	.21				
การแสดงท่าทางข้อที่ 1	.78	.22	.11	.18	.20			.16
การแสดงท่าทางข้อที่ 4	.70	.21	.12	.19	.26	.14		-.15
การแสดงท่าทางข้อที่ 6	.68		.47	.18	.13			
การแสดงท่าทางข้อที่ 5	.56	.24	.17	.20	.43		.24	-.16
กายภาพข้อที่ 7	.26	.79						-.14
กายภาพข้อที่ 6		.76	.19	.18	.26			-.15
กายภาพข้อที่ 8	.16	.75	.26	.25				.26
กายภาพข้อที่ 10	.27	.73		.22	-.10			.21
กายภาพข้อที่ 11		.69		.15	.21		.10	-.15
กายภาพข้อที่ 5	.22	.65	.42	.12	.11			.13
กายภาพข้อที่ 9	.16	.61	.32	.27	-.15		-.30	.21
กายภาพข้อที่ 4	.14	.50	.44		.30		.25	-.21
กายภาพข้อที่ 3	.20	.28	.74		.12		.17	-.14
กายภาพข้อที่ 2		.37	.68	.15	.25			.23
กายภาพข้อที่ 1		.38	.65	.13	.21	.19		.22
การแสดงท่าทางข้อที่ 7	.60		.61	.10	.12	.17		
การแสดงท่าทางข้อที่ 8	.51		.56	.19	.27			.10
วจาข้อที่ 9	.36	.22	.14	.82				-.12
วจาข้อที่ 8	.28	.24	.29	.81		.11		
วจาข้อที่ 7	.21	.15	.36	.71	.15	.14	-.18	
วจาข้อที่ 10	.40	.32	-.13	.63	.34			.24
วจาข้อที่ 11	.48	.24	-.23	.50	.22			.23

ตารางที่ 2 (ต่อ)

องค์ประกอบ	1	2	3	4	5	6	7	8
การแสดงท่าทางข้อที่ 10	.34	.16	.20		.79			
การแสดงท่าทางข้อที่ 11	.23		.34	.20	.75			
การแสดงท่าทางข้อที่ 9	.34		.43	.23	.54			-.11
วจาข้อที่ 2	.11					.88		
วจาข้อที่ 1		.10		.19	.36	.74		
วจาข้อที่ 3	.25				-.17	.62		.55
วจาข้อที่ 5					-.11		.88	
วจาข้อที่ 6	.17			-.13			.69	.26
วจาข้อที่ 4	-.15		.16		.17	.14	.50	.68

จากตารางที่ 2 ได้มีการตั้งชื่อองค์ประกอบให้สื่อความหมายได้สอดคล้องครอบคลุมรายการตัวแปรในแต่ละองค์ประกอบ ดังแสดงในตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ผลการตั้งชื่อองค์ประกอบการคุกคามทางเพศ

ที่	ชื่อองค์ประกอบ	ตัวแปร
1	การแสดงท่าทางลามก	1. การแสดงท่าทางลามกใส่ เช่น การลูบเป้าตนเอง 2. การยั๊กคิ้วหรือตาใส่ขณะท่านเดินผ่าน 3. การจ้องมองอย่างกรูมกริม เย้ายวน 4. การโชว์ภาพโป๊หรือภาพที่ล่อแหลมให้ท่านเห็น 5. การส่งจดหมาย หรือข้อความที่เน้นเรื่องเพศ 6. การแสดงอุปกรณ์ลามกอนาจารต่าง ๆ ให้ท่านเห็น
2	ทางกายภาพ	1. การเข้าใกล้ชิดท่านเกินความจำเป็น 2. การยืน เดิน หรือดื้อนท่านเข้ามุม 3. การเช็ดเช็ดท่านให้มีเพศสัมพันธ์ด้วยหรือข่มขืน 4. การเข้ามาพูดใกล้ ๆ บริเวณต้นคอ และไหล่ 5. การสัมผัสตัวเขาเองเพื่อสร้างอารมณ์ทางเพศ 6. การตีกัน หรือสะโพก 7. การบังคับข่มขืนท่านโดยท่านไม่เต็มใจ 8. การกอดจูบ หรือหอมแก้ม
3	ทางการฉวยโอกาส	1. การเข้ามาจัดเสื้อผ้าหน้าผมให้ 2. การใช้บางส่วนของร่างกายเขาสัมผัสท่านอย่างจงใจ 3. การแตะเนื้อต้องตัวท่าน

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ที่	ชื่อองค์ประกอบ	ตัวแปร
		4. การขวางกั้นทางเดินไม่ให้ท่านเดินผ่าน 5. การติดตามท่านขณะไปไหนมาไหน
4	ทางวาจา	1. การละเมิดด้วยการติดต่อมาทางโทรศัพท์ 2. การกล่าวถึงกลุ่มหญิงหรือชายอื่นในทางลามก 3. การมาตามตื้อตามจับทั้งที่ท่านไม่สนใจ 4. การใช้คำเรียกท่านว่า ที่รัก, Honey หรือคำอื่น ๆ 5. การพิวปากใส่ขณะที่ท่านเดินผ่าน
5	ทางการแสดงพฤติกรรมลามก	1. การขว้างจูบใส่ท่านขณะที่ท่านเดินผ่าน 2. การเลียริมฝีปากขณะที่ท่านเดินผ่าน 3. การให้ของขวัญที่เป็นของส่วนตัว เช่น ชุดชั้นใน
6	ทางการวิพากษ์วิจารณ์สตรี	1. การวิจารณ์เรื่องเสื้อผ้าหน้าผม รวมถึงการแต่งกาย 2. การวิจารณ์เกี่ยวกับรูปร่างที่หล่อไปในทางลามก 3. การสนทนา หรือการพูดเรื่องเพศในเชิงตลก
7	ทางการสนทนาเรื่องเพศ	1. การเปลี่ยนหัวข้อเรื่องงานให้เป็นเรื่องเพศ 2. การกระจายข่าวลือหรือนินทาเรื่องเพศของคนอื่น
8	ทางการถามถึงความสัมพันธ์ทางเพศ	1. การพูดหรือถามถึงความสัมพันธ์ทางเพศ

2. การวิเคราะห์ลักษณะส่วนบุคคล
กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง
ร้อยละ 75.70 มีอายุต่ำกว่า 26 ปี ร้อยละ 35.00
ประกอบธุรกิจส่วนตัว ร้อยละ 24.30 ทำงานช่วง
กลางวัน ร้อยละ 86.30 มีระดับการศึกษาต่ำกว่า
มัธยมศึกษาปีที่ 6 ร้อยละ 75.70 มีรายได้ต่อเดือน
10,001 – 15,000 บาท ร้อยละ 37.30 และมีสมาชิก
ในครอบครัว 6 คนขึ้นไป ร้อยละ 38.00

3. การวิเคราะห์ระดับการคุกคาม
ทางเพศ

กลุ่มตัวอย่างถูกคุกคามทางการวิจารณ์
สตรีมากที่สุด ($\bar{x}$ =2.96, S.D.=1.13) รองลงมาคือ
วาจา ($\bar{x}$ =2.70, S.D.=1.37) การแสดงท่าทางลามก
($\bar{x}$ =2.58, S.D.=1.24) แสดงพฤติกรรมลามก
($\bar{x}$ =2.58, S.D.=1.34) การถามถึงความสัมพันธ์
ทางเพศ ($\bar{x}$ =2.51, S.D.=0.96)

การฉวยโอกาส ($\bar{x}$ =2.49, S.D.=1.25) การสนทนา
เรื่องเพศ ($\bar{x}$ =2.40, S.D.=1.03) และกายภาพ ($\bar{x}$ =
2.38, SD=1.26)

4. การเปรียบเทียบระดับการคุกคาม
ทางเพศ

4.1 เพศ พบว่า แตกต่างกันอย่าง
มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 ด้านการวิจารณ์
สตรี ($t=2.83$, Sig.=0.01) โดยเพศชายที่เป็นเพศที่ 3
ถูกคุกคามมากกว่าเพศหญิง

4.2 ช่วงเวลาในการทำงาน พบว่า
แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05
ด้านการแสดงท่าทางลามก ($t=4.51$, Sig.=0.00)
ทางวาจา ($t=4.18$, Sig.=0.00) และการสนทนาเรื่องเพศ
($t=4.06$, Sig.=0.00) โดยผู้ที่ทำงานช่วงกลางคืนถูก
คุกคามมากกว่าผู้ที่ทำงานช่วงกลางวัน

4.3 อายุ พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 ด้านวาจา ($F=3.18$, $Sig.=0.01$) การแสดงพฤติกรรมลามก ($F=4.01$, $Sig.=0.00$) การวิพากษ์วิจารณ์สื่อ ($F=3.95$, $Sig.=0.00$) และการสนทนาเรื่องเพศ ($F=4.59$, $Sig.=0.00$) โดยผู้ที่มีอายุต่ำกว่า 35 ปี และ 56 ปีขึ้นไป ถูกคุกคามมากกว่าผู้ที่มีอายุระหว่าง 36–55 ปี

4.4 อาชีพ พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ด้านกายภาพ ($F=3.74$, $Sig.=0.00$) การฉวยโอกาส ($F=3.70$, $Sig.=0.00$) ทางวาจา ($F=5.66$, $Sig.=0.00$) การแสดงพฤติกรรมลามก ($F=4.55$, $Sig.=0.00$) การสนทนาเรื่องเพศ ($F=5.57$, $Sig.=0.00$) และถามถึงความสัมพันธ์ทางเพศ ($F=4.10$, $Sig.=0.00$) โดย ผู้ที่ทำธุรกิจส่วนตัวถูกคุกคามน้อยกว่าอาชีพอื่น

4.5 ระดับการศึกษา พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 ด้านกายภาพ ($F=2.90$, $Sig.=0.02$) การฉวยโอกาส ($F=7.76$, $Sig.=0.00$) การวิพากษ์วิจารณ์สื่อ ($F=6.19$, $Sig.=0.00$) การสนทนาเรื่องเพศ ($F=4.51$, $Sig.=0.00$) และการถามถึงความสัมพันธ์ทางเพศ ($F=3.59$, $Sig.=0.01$) โดยผู้ที่มีการศึกษาสูงกว่าระดับปริญญาตรีขึ้นไป ถูกคุกคามมากกว่าระดับอื่น

4.6 รายได้ พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 ในด้านการแสดงท่าทางลามก ($F=7.10$, $Sig.=0.00$) กายภาพ ($F=6.32$, $Sig.=0.00$) การฉวยโอกาส ($F=5.41$, $Sig.=0.00$) ทางวาจา ($F=10.89$, $Sig.=0.00$) การแสดงพฤติกรรมลามก ($F=3.66$, $Sig.=0.01$) การวิพากษ์วิจารณ์สื่อ ($F=10.98$, $Sig.=0.00$) และการสนทนาเรื่องเพศ ($F=9.64$, $Sig.=0.00$) โดยผู้ที่มีรายได้ไม่น้อยกว่า 15,000 ถูกคุกคามมากกว่าผู้ที่มีรายได้ต่ำกว่า

4.7 จำนวนสมาชิกในครอบครัว พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 ในด้านการแสดงท่าทางลามก ($F=3.70$, $Sig.=0.01$) และการถามถึงความสัมพันธ์ทางเพศ

($F=3.92$, $Sig.=0.01$) โดยผู้ที่อยู่ 2 คนขึ้นไปถูกคุกคามมากกว่าผู้ที่อยู่คนเดียว

อภิปรายผลการวิจัย

1. ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ พบว่า ตัวแปรทั้ง 33 ตัว สามารถจัดกลุ่มได้ครบทั้ง 8 องค์ประกอบ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานและสอดคล้องกับผลการวิจัยของอรพินทร์ ชูชม และคณะ (2548) ทั้งนี้ เนื่องจากการคุกคามทางเพศเกิดได้ในทุกที่ และ ทุกบริบทของสังคม ซึ่งพฤติกรรมที่ส่อไปทางล่วงเกินกันนับเป็นการคุกคามต่อสิทธิของบุคคลอื่นแล้ว

2. ลักษณะส่วนบุคคลแตกต่างกันมีระดับการคุกคามทางเพศต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในทุกปัจจัย ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน และสอดคล้องกับผลการวิจัยของภาวศุทธิ ชื่นใจ (2555) และ Bayram, & et al. (2012) โดยสามารถอภิปรายตามลำดับได้ดังนี้

2.1 ด้านเพศ เนื่องจากเพศชายที่เป็นเพศที่ 3 ยังเป็นเพศที่สังคมสมัยใหม่มองว่าเป็นคนชายขอบอยู่

2.2 ด้านอายุ เนื่องจากวัยรุ่นและผู้สูงอายุมีความสามารถในการป้องกันภัยอันตรายต่ำกว่าวัยอื่น

2.3 ด้านอาชีพ เนื่องจากผู้ที่ทำธุรกิจส่วนตัวต้องพบเจอกับผู้คนมากมายรวมถึงต้องคอยเอาใจลูกค้าอยู่แล้ว จึงอาจมองว่าเป็นเรื่องปกติไม่ถือสา

2.4 ด้านช่วงเวลาในการทำงาน ผู้ที่ทำงานกลางคืนถูกคุกคามมากกว่าผู้ที่ทำงานกลางวัน เนื่องจากช่วงกลางคืนเป็นช่วงที่เปลี่ยวแสงสว่างไม่เพียงพอให้เกิดการคุกคามทางเพศได้ง่าย

2.5 ด้านระดับการศึกษา ผู้ที่มีการศึกษาสูงถูกคุกคามมากกว่าผู้ที่มีการศึกษาน้อย เนื่องจากคนที่มีระดับการศึกษาสูงอาจรู้เท่า

ทันเล่ห์เหลี่ยมได้น้อยเพราะไม่ได้คลุกคลีกับการใช้ชีวิตในชุมชน

2.6 ด้านรายได้ เนื่องจากคนที่มีรายได้ต่ำอาจต้องทำงานที่อยู่ในสภาพแวดล้อมที่มีความปลอดภัยน้อยจึงเสี่ยงจากการถูกคุกคามมากกว่า

2.7 ด้านจำนวนสมาชิกในครอบครัว เนื่องจากคนในชุมชนมักอยู่กันเป็นครอบครัวใหญ่ซึ่งมีความพลุกพล่านพอสมควร ปัญหาการคุกคามทางเพศจึงอาจเกิดได้จากคนใกล้ชิด

ข้อเสนอแนะการวิจัย

ข้อเสนอแนะสำหรับการปฏิบัติ

องค์ประกอบของการคุกคามทางเพศที่ค้นพบ มีเอกสารและงานวิจัยรองรับ และผ่านการตรวจสอบ

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์. (2556). *แผนพัฒนาสตรีในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 11*. [แผนพับ]. กรุงเทพฯ.
- เกตุ โยธี. (2557). *ผู้นำชุมชนเสียใหญ่*. กรุงเทพฯ: สัมภาษณ์โดย ชลธิชา ทิพย์ประทุม.
- ภาวศุทธิ อุณใจ. (2555). การเปรียบเทียบการตอบสนองต่อการถูกคุกคามทางเพศในที่ทำงานของบุคลากรมหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์. *วารสารวิชาการศิลปศาสตร์ประยุกต์*, 5(2), น. 2 – 11.
- มูลนิธิเด็กอ่อนในสลัม. (2558). *ชุมชนเสียใหญ่อุทิศ*. สืบค้น 1 กุมภาพันธ์ 2558, จาก <http://www.fscc.or.th>
- ศิริพัฒน์ คุณวุฒิจิรธร และสุธี ประศาสน์เศรษฐ. (2556). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการนำนโยบายเมืองน่าอยู่ของเทศบาลในพื้นที่กระทรวงสาธารณสุขเขต 2 ไปปฏิบัติ. *วารสารจันทร์เกษมสาร*, 19(36), น. 142
- อรพินท์ ชูชม และคณะ. (2548). การรับรู้การลงนามทางเพศของนิสิตมหาวิทยาลัยในประเทศไทย. *วารสารพฤติกรรมศาสตร์*, 11(1), น. 35–50.
- Bayram, G. & Dinç, Hüsnüye. (2012). Sexual harassment among health worker and students. *International Journal of Human Sciences*, 9(1), p. 21–34.
- Best, J. W. (1970). *Research in Education*. Englewood. Cliffs. New Jersey: Prentice-Hall.
- Herrera, M. C., Herrera, & Expósito, F. (2014). Stop Harassment Men's reaction to victims' confrontation. *The European Journal of Psychology Applied to Legal Context*, 6, p. 45–52.
- International Labour Office. (2014). Sexual Harassment. Retrieved October 7, 2014, from <http://www.iol.org>.
- Likert, R. (1961). *New Pattern of Management*. New York: McGraw-Hill Book.
- U.S. Equal Employment Opportunity Commission. (2014). *Sexual Harassment*. Retrieved October 9, 2014, from <http://www1.eeoc.gov>.
- Stop Violence Against Woman: A Project of the Advocates for Human Right. (2014). *Sexual Harassment*. Retrieved October 7, 2014, from <http://www.stopvaw.org>.
- Yamane, Taro. (1973). *Statistics and Introductory Analysis*. New York: Harper & Row Publishing.

โดยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ นักวิจัยทางสังคมศาสตร์จึงสามารถนำไปใช้ศึกษาเกี่ยวกับการคุกคามทางเพศต่อไปได้

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. องค์ประกอบของการคุกคามทางเพศที่ค้นพบนี้เป็นการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ หากต้องการใช้องค์ประกอบที่มีความซับซ้อนมากกว่านี้อาจเพิ่มเติมปัจจัยสาเหตุอื่นๆ เพื่อให้สอดคล้องและครอบคลุมมากขึ้น

2. ควรนำตัวแบบสมการโครงสร้างไปวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis: CFA) เพื่อนำผลการศึกษาไปเป็นแบบแผนในการวิจัยเกี่ยวกับคุกคามทางเพศต่อไป